

Bok 2 Fiffel: Tanken med denna bok är att presentera människan genom karaktärerna. Den variation av beslut och intressen, konflikter och kriser som då kan ingå. ”Spår av utveckling” inleds med en summering av Laduvik och de som bor där. Uppstarten därefter landar i tankar på jakt, denna gång är det Twist som känner jaktsug. Sammanhållningen och kärleken mellan Rut och Twist är stark och sund. Rut är den romantiska och Twist är den som mest är trogen och väldigt trygg. Det enda lilla avsteget från det tillståndet är möjligen att Twist inte riktigt förstår Ruts kärleksspråk och vad hon verkligen behöver. Nämligen att bli sedd och uppmärksam. De båda har träffats sent i livet och hittat rätt på precis alla vis. En annan kärlek som Rut en gång i tiden har kallat sund men som får omvärderas till snabb och frejdig, är kärleken till barnens pappa. Ytterligare en kärlek som tvärtom inte kan kallas sund är den som hemsökte Rut precis innan Twist kommer in i hennes liv. Hon hade blivit utsatt för en bedragare, en dubbelspelare och en lögnhals. Sånt tar tid att förlåta sig själv för. Detta är passerat med många år men tanken finns där att hon genom att hålla igång med yviga och nyvunna sysslor kan förstärka sitt nya liv och tränga undan det gamla. Hon har hela tiden idéer om hur gården bör utvecklas. Ruts ”bör”, liknar ett ”kan” men hamnar ofta i ett ”ska” och gärna i Twists knä. Frödins son Mini är ett kärnfullt tillskott på gården både som arbetskraft, vän och medhjälpare. Han tar större och större ansvar och hans stöd är lika betydelsefullt för gården, som gården är betydelsefull för honom. Twist är med på många av Ruts noter men kämpar också med att renodla och vidmakthålla sina alldeles egna. I mellanrummet mellan dessa två ytterligheter lever han ett halvglömskt liv. Han tappar ständigt och jämt bort sina saker. Många saker, viktiga saker.

Runt Pernilla cirklar oupphörligt tankar kring sin kroppsvikt. Bantningar, dieter och olika träningsformer kantar hennes tillvaro. Hon försöker alltid att ha koll och kontroll på sig. Det spännande med henne, eftersom hon är lärare, att hon kan lite om mycket och sitt kunnande delar hon gärna med sig av. Hon pratar mycket, gärna och fort. Tobbe och Pernilla har lite av det civiliserade människor skulle kalla kommunikationsbrister men som Pernilla i stället kallar för ”problemet med Tobbe”. Ombord på en båt blir vikten av kommunikation särskilt tydligt och läsaren får hänga med på mästerskap i *Travemünde*. Segling på tyska är en spännande syssla. Hos Pernilla gror en tanke om att hennes jagande efter relativt osynliga, abstrakta succéer bottnar i den relationen hon har till sin pappa. Fenomenet att alltid vilja göra bra, bättre, bäst hellre än att måna om sin hälsa tänker hon om som en evig strävan efter bekräftelse. En bekräftelse hon aldrig får av sin pappa. En bekräftelse hon aldrig någonsin kommer att få av sin pappa, hur mycket hon än stretar och drar. Pappan som hon anstränger för att glömma men som nu plötsligt kommer närmare och allt som oftast hindrar hennes cirklar av frigjordhet heter Bengt. Hemvänder-Bengt. Ica-Bengt.

En sak som är spännande och lite av en gåta, är att Pernillas kalender är försvunnen. Svaret på vart den tagit vägen har Rut och det är just det som gör att de båda paren äntligen får chans att träffas. Boken avslutas med att de träffas på en slags plockmiddag på Laduviks gård.